

[Viggo Starcke.]

vil komme i fuldt sving. Hele Danmarks gunstige beliggenhed taler for dette skridt.

Tiden er moden nu. Da de danske fagforeninger i 1901 klarlagde deres handelspolitik, udtalte de, at man

„modsætter sig enhver ny indirekte skat, enten den er af finansiel eller protektionistisk art. De bestående toldskatter ophæves hurtigst muligt; for beskyttelsestoldens vedkommende dog således, at denne efterhånden nedsættes under hensyntagen til hver enkelt industris særlige forhold“.

Denne udtalelse blev igen vedtaget på fagforeningernes tolmøde 1906.

I husmændenes Køgeresolution fra 1901 udtales klart:

„Husmandsstanden kræver ikke nogen begunstiggelse for sig selv ved skattelovgivningen. Husmandsstanden kræver derimod: snarest mulig ophævelse af enhver told og skat, som beregnes af eller i forhold til forbrugsartikler såsom på fødemidler, beklædning, møbler, bygning, besætning, redskaber, maskiner, råstoffer og arbejdsfortjeneste, da alle deslige byrder — ofte med tillæg af toldbeskyttelse o. s. v. — hviler uretfærdigt tyngende på arbejdet og de små hjem.“

Senere er dette krav gentaget på alle større husmandsstævner. I 1921 vedtog De samvirkende danske Husmandsforeninger følgende udtalelse til regeringens:

„Vi kræver såvel finanstoldens som beskyttelsestoldens ophævelse så hurtigt som praktisk muligt. Forsåvidt fuld toldfrihed ikke kan gennemføres med eet slag, bør alle toldsatser nedskrives ensartet indtil nul i løbet af et kortere åremål, f. eks. med 50 pct. straks og resten om 5 år.“

Derfor foreslås afviklingstiden i denne lovs § 2 til 5 år. Socialdemokratiet kræver i sit program: „Afskaffelse af skatter og love, som skaber varefordyrelse for befolkningen.“ Dette er et klart udtryk for arbejderstandens interesse.

Venstre siger i sit program:

„På frihedens grund skal folket bygge sin fremtid.“ — „Handelspolitikken opgave må være at skabe frie vilkår for udenrigshandelen, da en stor handel med omverdenen er en livsbetingelse for udviklingen af vort næringsliv samt beskæftigelsen af befolkningen ved nyttigt arbejde og dermed for en tilfredsstillende levestandard.“

Om eksportproduktionen siges:

„At skabe større frihed for denne og for eksporthandelen samt skibsfarten vil

mere end noget andet kunne bidrage til afhjælpning af de valutavanskeligheder, der har hemmet importen og derved i en lang årrække indskrænket mulighederne for et frugtbart initiativ her i landet.“

Dette er et klart udtryk for bondestandens interesse.

De radikale udtaler:

„Ved toldlovgivningen tilstræbes fuld virkeliggørelse af frihandelsprincippet, idet beskyttelsestolden nedsættes gradvis, således at den i løbet af et kortere åremål helt bortfalder; finanstoldskatter og indenlandske vareafgifter ophæves, i første række sådanne, som rammer almindelige livsfornødenheder.“

Dette er et klart udtryk for de radikales interesse.

Nedsættelsen af denne toldafviklingskommission må derfor siges at imødekomme et udbredt ønske i befolkningen og på rigsdagen. I Amerika vil det blive mødt med bifald, særligt da USA har de bedste erfaringer om frihandel mellem de amerikanske stater indbyrdes, og i Marshallorganisationen vil dette forslags gennemførelse give Danmark en meget stor goodwill.

For handel, håndværk, landbrug og eksportindustri vil det være af stor betydning, og den toldbeskyttede industri beskæftiger kun nogle få procent af den arbejdende befolkning.

Det er en ære at forelægge dette lovforslag om nedsættelse af en toldafviklingskommission. Det vil være en ære for den høje regering og dette høje ting at føre det ud i livet.

Første næstformand (Arnth Jensen): Eksemplarer af de nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udlån til sammenlægning og rationalisering af mejerier.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2681; frømsættelsen findes i tidenden sp. 29).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Teichert: Det foreliggende lovforslag har samme ordlyd som det, vi behandlede her i tinget den 24. juni i år. Dengang var der jo en voldsom modstand imod lovforslaget fra venstre, de konservative og retsforbundet, som vi indenfor socialdemokratiet har meget